

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

VICE EN VERSA

Blijspel in drie bedrijven

door

Hilda Vleugels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2016
Nr. 2042

PERSONAGES

2 dames - 7 heren

Samantha en Mieke : Als "Samantha" een mooie maar arrogante jongedame; inwonende vriendin van Robert, gekleed in zeer sjieke kamerjas. Als "Mieke": jonge vrouw met geheugenverlies. Draagt kleding van Tony: jeansbroek, geruit manshemd, veel te grote pantoffels.

Robert : Rijke industrieel; arrogante "dikke nek". Gekleed in zeer sjiek maatpak. Konstent dikke sigaar in de mond. (type: maffia-boss)

Tony : Timmerman van beroep. Ongeveer 42 jaar. Vader van Philip. Draagt werkkledij: Geruit hemd, blauwe overall, stevige schoenen; schrijnwerkerspotlood achter oor, plooiometer in overall.

Willy : Steviggebouwde butler bij Robert en Samantha. Draagt gewoon maatpak. (gangster-type)

Mireille : Zogezegde part-time secretaresse bij Robert. Op dat ogenblik zeer deftig als secretaresse gekleed en gedragend. In het tweede bedrijf zal blijken dat ze een gewone prostituée is, en kleedt en gedraagt ze zich als dusdanig. Jonge dertiger.

François : Oudere vrijgezel. Vriend van Tony. Simpel van geest.

Philip : Zoon van Tony. Ongeveer 17 jaar. Frisse, uitbundige jongen. Sjofel gekleed.

Agent 1 : In uniform. Dom uiterlijk.

Agent 2 : In uniform. Dom uiterlijk.

DECOR

Er zijn twee verschillende decors nodig.

1° Bedrijf

Rijkelijk en modern ingerichte living, zo mogelijk met witte meubelen.

Aan rechterkant: wand met inbouwkasten.

In 't midden van de linkerwand: een deur die toegang geeft tot hall.

Achteraan rechts: deur die toegang geeft tot bureel.

Achteraan links en rechts: ramen met zware, sjieke overgordijnen.

In 't midden: ronde tafel, rijkelijk gedrapeerd met satijnen tafellakens (geassorteerd met de overgordijnen). Op de tafel: een schitterend bloemstuk, en een asbak.

Boven tafel: een kristallen kroonluchter.

Aan linkerzijkant, een sofa met veel kussentjes. In de sofa ligt een wit poedeltje met een wit strikje en een brede diamanten halsband. Naast sofa staat een wit drinkbakje voor de hond.

Voor sofa: een bijzettafeltje, waarop telefoon, bloc-note en balpen.

In linkerhoek achteraan: een nis van ongeveer 2m/2m met grote venster aan de voorkant, met zware gordijnen die kunnen dichtgeschoven worden. Opzij rechts van de nis een deur. De nis is ingericht als make-up-salonnetje: make-up tafeltje met veel spiegels. Op make-up tafel allerhandel make-up-accessoires.

2° Bedrijf

Sjofel ingerichte eetkamer.

Achteraan links: Een nis voor een kitchenette.

Vooraan in de kitchenette: een raam, een tafeltje met een afwasbadje, een bus detergent en STAPELS afwas. (borden, tassen, kookpotten, pannen, passe-vite, etc.)

Achteraan in de kitchenette: een raam.

Aan de rechterkant van de kitchenette: een deur.

In 't midden: ronde tafel en vier verschillende stoelen. Rood-wit geruit tafellaken op de tafel. Boven tafel antiek opalen lustertje.

Achteraan rechts: een raam.

De ramen zijn bekleed met rood-wit-geruite (versleten) gordijnen.

Naast de kitchenette: een groen-geschilderde scheve deur die toegang geeft tot Tony's slaapkamer.

Rechterkant: een deur die naar slaappleats van Philip leidt.

Naast de deur staat een keerborstel.
In de linkerwand een deur.
Vooraan links tegen wand hangt grote spiegel.
Naast de spiegel staat een kast.
Vooraan rechts: een grote versleten club-zetel, met in die zetel een berg wasgoed.

3° Bedrijf

Dezelfde sjofel ingerichte eetkamer, maar de rommel is verdwenen. Het huis is opgefleurd met tuinbloemen.

E E R S T E B E D R I J F

(Eén deur van de dubbele deur van de voorste inmaak-kast staat open. Voor de deur staat een workmate en een gereedschapskist met slordig daarrond allerlei gereedschap: een elektrische boor, zagen, hamers, nijptangen, schroevendraaiers, etc. én een fles bronwater. Op de workmate ligt een plank die gemakkelijk door te zagen is. Tegen de gesloten deur staan een vier-tal witte legplanken. Tony hamert en timmert in de kast en fluit daarbij een liedje. Af en toe komt hij uit de kast om een ander gereedschap te nemen.

TONY : *(Pauseert even en kijkt in de kast.)*

Jawadde!...Zo'n reusachtige barkast heb ik van mijn leven nog niet moeten maken... Twee meter breed en drie meter diep! En dat allemaal voor drank!... Hier moeten ze alle dagen poepeloere-zat rondlopen, dat kan niet anders!... Maar ja! Hier woont een miljonair. En wie zoveel geld heeft kan het aan vanalles en nog wat verbrassen... Behalve aan den deze... daar verbrassen ze niks aan. Ik moet hier wel een super-de-luxe barkast komen maken, maar mijn drinken moet ik zelf meebrengen.

(Schenkt beker water in en drinkt. Merkt drinkbakje van hond naast de sofa.)

Voor de hond, dààr hebben ze wel een drinkbakje klaar staan, maar voor een werkman niks. Nog geen gewoon pintje bier!...

(Gaat met beker water in de hand naar het drinkbakje toe en kijkt er in.)

Maar woefke! Wat krijgt GIJ te drinken!... Dat is precies geen gewoon water!... Daar zitten blaasjes in. Krijgt gij hier Spa-water?

(Neemt drinkbakje, ruikt er eerst aan en slurpt er dan van.)

Helaba! Dat is gene katterpis, he woefke! Gij krijgt hier champagne, verdorie!... Hebt ge dat van uw leven al geweten! Een hond die champagne krijgt!... Ik heb al wel wat gelezen over de uitspattingen van de "high society". Maar dat hun hondjes champagne krijgen... dat had ik nog nergens gelezen! Zelfs in de Kwik niet!
(Drinkt nog eens van drinkbakje en gaat dan naast hondje in de sofa zitten. Praat tegen hondje.)

Gij hebt het nogal getroffen in 't leven, he woefke? En dat waarschijnlijk alleen maar omdat uw pelske toevallig dezelfde kleur heeft als de meubeltjes en het vast tapijt... alleen maar omdat ge "assorti" zijt. Tja woefke! Tussen ons zijn de rollen omgekeerd, he vriendje. Gij hebt het menswaardig bestaan en ik heb het hondelven!... Ge moet toch maar geluk hebben in 't leven. Hier... Proef eens van mijn drinken. Dan hebt ge er een idee van waarmee een werkende mens het hier moet stellen.

(Tony zet het bekertje met water tussen hem en het hondje in. Het hondje zou zodanig moeten gedresseerd zijn dat het van dat bekertje gaat drinken.)

Ha! Ge lust het!... Drink dan alles maar uit. Ik zal dat van u wel leegdrinken. Santé!

(Tony drinkt hondekommetje leeg. Terwijl hij drinkt Samantha op vanuit hall.)

SAMANTHA : *(Hautain)* Mijnheer!...

TONY : *(Verslikt zich en proest.)*

SAMANTHA : U wordt verondersteld van de barkast te maken, en niet van van het meubilair gebruik te maken. Dàar wordt u niet voor betaald.

(Tony staat op. Samantha merkt het slabberend hondje.)

SAMANTHA : O maar Liezelotje!... Wat drinkt GIJ daar?...

Foei! (*Neemt beker water.*) Is dat uw beker, mijnheer?

TONY : Ja, maar ge moet u niet ongerust maken, madame! Daar zat alleen maar wat water in.

SAMANTHA : (*Ontzet*) Water!... Hemeltje-lief!... Water!... Maar mijn Liezelotje drinkt geen water. Mijn Liezelotje drinkt...

TONY : (*Biedt aan Samantha het lege drinkbakje aan.*)... champagne. En 't is een goed merk, madame. Dat moet ik zeggen. En waarschijnlijk van een goed jaar ook. Serieus. Goeie marchandise!

SAMANTHA : (*Grist drinkbankje uit Tony's hand.*) Wil dat zeggen dat GIJ uit het drinkbakje van mijn Liezelotje gedronken hebt?

TONY : Ja madame. Voor de zottigheid heb ik eens vice en versa gedaan. Ik heb de rollen eens omgekeerd. Het beest kreeg voor de verandering eens water en de mens champagne.

SAMANTHA : (*Hautain*) Mijn Liezelotje is geen beest. Dat is... mijn Liezelotje. En u heeft het recht niet om hier zottigheid uit te halen. Hier in dit huis wordt geen zottigheid uitgehaald. Dit is het huis van Robert Vanderstarren, de eigenaar van de grootste publiciteitsdrukkerij van België. Hier wordt de stelregel "Noblesse oblige" nageleefd. Wij, les nouveaux-riches, onderscheiden ons van gepeupel zoals gij, door er een deftige levenswijze op na te houden. En wat u betreft: als u hier wilt werken, zal u zich aan onze normen moeten aanpassen. Zottigheid is hier totaal misplaatst. Als u zottigheid wil uithalen doet u dat maar bij u thuis, of in één van die vieze kroegen waarin werkvolk zoals gij doorgaans samenhokt. Maar niet hier! Begrepen! Hier hebt gij alleen maar een plicht: de plicht om die barkast te maken. (*Pakt hondje op.*) Kom Liezelotje. We gaan aan Marie vragen of ze uw drinkbakje wil ontsmetten.

TONY : Ontsmetten!?!... Denkt gij misschien dat ik het schurft heb? Ik ben wel een gewone werkman, madame, maar...

SAMANTHA : Juist. Gij zijt een gewone werkman. En er wordt van U verwacht dat ge WERKT... Nu!

(Samantha draait zich om en stapt naar de deur van de hall toe. Tony grist zijn drinkbeker van de sofa.)

TONY : Wacht eens madame. Als ge dan toch dat drinkbakje van uw hondje laat ontsmetten, wilt ge dan mijn beker ook eens laten ontsmetten. Uw hond heeft daar met zijn tong in gezeten.

SAMANTHA : Wablieft!... Hoe durft u!... Mijn Liezelotje is het sterielste kindje dat er op deze wereld rondloopt. Dagelijks, voor en na iedere maaltijd, worden haar tandjes gepoetst en geflost. TONY : Geflost!?!...

SAMANTHA : Geflost, ja! Met een nylon draadje. Dat is een dagelijks hygiënisch gebruik waarvan u blijkbaar het bestaan niet eens kent. En daarbij nog, wij hebben hier niet de gewoonte om de afwas van het werkvolk te laten doen. Wij hebben hier WEL de gewoonte om werkvolk, dat een grote bek opzet, op staande voet buiten te zwieren. Begrepen?

TONY : *(Met ingetoomde woede)* Begrepen madame. Ik heb het begrepen.

(Samantha af. Tony grijpt ingeschakelde boormachine. Bedient boormachine als een mitraillette en richt op de deur waarlangs Samantha vertrokken is.) Rekketekketekketekketekketek... *(Houdt op met "schieten")* De hovaardige trut!... Wie denkt die wel dat ze is!... De Kween van Sheba? En zelfs al was ze de Kween van Sheba, dan nog had ze kunnen beleefd blijven!... *(Begint te werken. Praat terwijl hij werkt. Gaat hierbij regelmatig in en uit de barkast.)*

De onbeschofte heks!... Omdat ik wat van dat hondbakje geslabberd heb begint ze hoog van de toren te blazen!... Ik ben wel maar een gewone schrijnwerker, maar dat wil niet zeggen dat die teef het recht heeft om mij te beledigen... Een werkmens is ook een mens. En een mens moet nog altijd met respect behandeld worden. Of leren ze dat misschien niet in die duur pensionaten?... Ze moesten die chi-chi-madammen allemaal een herscholing geven!... Zes maand op den travaux laten werken!... Ze zouden dan wel weten dat een werkmens recht heeft op respect EN een dikke préé... En als die madame haar barkast hier af is... dan zullen ze mij hier 10 % méér betalen... Bibbergeld!... Wat denkt die snottebel wel!... *(Verdwijnt in de kast en hamert er.)*

WILLY : *(Op via hall met grote, kleurrijke cocktail op een presenteerblad. Zet cocktailglas op tafel. Klopt aan op bureeldeur.)*

ROBERT : *(Vanuit kantoor)* Ja.

WILLY : Uw cocktail is geserveerd, mijnheer Robert.

ROBERT : *(Vanuit kantoor)* Dank U, Willy.

WILLY : *(af)*

TONY : *(Houdt op met hameren. Komt uit barkast. Merkt cocktailglas.)* Wel, wel, wel!... Zou dat een "noblesse-oblige"-manier zijn om een ruzie bij te leggen? Dat had ik van die kakadam niet verwacht!... Ik had ze precies toch niet moeten overhoopschieten daarjuist. Er zit toch nog een goed hart in. *(Neemt glas.)* Schol madammeke Vanderstarren! En vrede op aarde aan de mensen van goede wil! *(Bekijkt glas.)* Zoveel tamtam had ze er nu ook weer niet moeten van maken. Een gewoon pintje bier was ook al goed geweest. *(Drinkt van cocktail.)*

SAMANTHA : *(Op. Ziet Tony van cocktail drinken.)* Nee maar!

TONY : *(Vriendelijk)* Ik heb op uw gezondheid gedronken, madame.

SAMANTHA : Nee maar!... Maar waar trekt dat op!... Wat zijn dat voor manieren!... Het werkvolk van tegenwoordig wordt onbeschaamder en onbeschaamder!... Wie heeft u de toestemming gegeven om uit dat glas te drinken?

TONY : Dat stond hier op de tafel. Ik dacht dat dat voor mij was.

SAMANTHA : Hier wordt geen werkvolk betaald om te komen drinken, maar wel om te komen werken. Wie denkt gij wel dat ge zijt!

TONY : Ik ben Tony de schrijnwerker, madame, niks meer of niks minder. En neem me niet kwalijk, maar ik dacht dat gij deze cocktail voor mij gereedgezet hadt om ons ruzietje van daarjuist bij te leggen.

SAMANTHA : Ik hoef geen ruzies bij te leggen,... en zeker niet met u!... Hoe haalt ge het in uw hoofd dat wij aan een werkman een cocktail zouden presenteren.

TONY : Nu ik u zo bezig hoor, begin ik er ook wat aan te twijfelen.

SAMANTHA : Deze cocktail heeft de butler voor Robert gebracht. Elke ochtend om tien uur stipt heeft mijn Robert behoefte aan een koele en pittige cocktail. Hij heeft dat nodig omdat hij zijn hoofd moet koel houden. Want mijn Robert mag dan wel de rijkste miljonair van uren in de omtrek zijn, maar niemand beseft wat hij ervoor moet doen. Van 's morgens vroeg tot 's avonds laat moet hij plannen maken, projekten keuren, beslissingen treffen... Zelfs als wij op verlof zijn gaat Robert nog door met het beleid van de drukkerij. Drie maanden geleden, in Mexico, kreeg hij dagelijks wel twintig telefoons.

TONY : Vreselijk!... Zoveel telefoons. En dan in Mexico nog wel!...

SAMANTHA : En verleden maand nog, op de Balearen, moest hij een sekretaresse doen komen om zijn werk wat te verlichten.

TONY : Een sekretaresse! Op de Balearen! Maar dat is niet te doen! Ik heb medelijden met uw man, madame. Ik wist niet dat een miljonair er zoveel moest voor over hebben om het zout op zijn patatten te verdienen! Nu heb ik heb echt spijt dat ik van zijn cocktail gedronken heb. Ik hoop maar dat ge nog genoeg in huis hebt om een verse cocktail te brouwen.

SAMANTHA : Zou het kunnen dat ik in uw opmerkingen een spottende ondertoon hoor?

TONY : *(Overtuigend)* Nee madame! Dat kan niet. Ik ben maar een werkman. En dat is iets lomp! Dat kent niets van ondertonen. Dat kan amper een sol sleutel lezen. *(Geeft glas.)* Hier, dat moet nog ontsmet worden, geloof ik.

SAMANTHA : Juist. *(Neemt glas met duim en wijsvinger aan.)* Op de hygiëne kan men nooit streng genoeg zijn. Men weet nooit wat men in huis haalt. *(Af via hall.)*

TONY : *(Met ingetoomde woede)* Kruipen, Tony. Kruipen en zwijgen, en meeheulen met de wolven in 't bos. Als ge dat niet doet kunt ge als zelfstandige stielman uw kop niet boven water houden. En als de madam des huizes vies is van mannen die zweten bij 't werken, dan neemt ge dat. Dan maakt ge u niet kwaad. *(Neemt hamer op en gaat in barkast. Klopt heel hard met hamer. Komt uit barkast.)* Maar ik BEN kwaad, verdomme. Die kat heeft de ziel uit mijn lijf gekrabt!... Die zou ik eens ergens anders willen tegenkomen! Ergens waar ze niet kan profiteren van haar sociaal positie. Ergens waar ik niet moet betaald worden!... Dan zou ik dat kakmadammeke eens aanpakken... Die zou ik eens een herscholingske geven!... Ze zou dan wel weten wat werken is.

ROBERT : *(Geeuwend en armen strekkend op via bureeldeur. Heeft dikke sigaar in zijn kop.)* Tiens! Waar is mijn cocktail?

TONY : Daar is een vergissing mee gebeurd, mijnheer Robert. Ik denk dat uw vrouw direkt uw cocktail zal brengen.

ROBERT : (*Klopt regelmatig sigaar af in asbak.*) Mijn vrouw!?!... Oh! Ge bedoelt Samantha!... (*Lacht meesmuilend.*) Ik denk niet dat Samantha mijn cocktail zal brengen. Ik denk eerder dat ze mijn cocktail zal LATEN brengen. Schoon is ze met geweld. Maar dat is ook alles. Maar ja, meer moogt ge niet vragen van een... schouwgarntuur.

TONY : Schouwgarntuur?

ROBERT : 't Zijn eigenlijk uw zaken niet, man. Maar schoonheid is nog altijd een statussymbool. Een man in mijn positie kan zich geen lelijk gezelschap permitteren. Een man van mijn positie moet voor de dag komen met perfecte zaken; dus ook met een schoon kind. Dat is kwestie van public relations...

TONY : Samantha is wel een knappe... aan de buitenkant.

ROBERT : In 1990 was ze Miss Benelux. Dat was juist de referentie die ik nodig had. 'k Heb ze toen onder de neus van V.T.M. weggekaapt en bij mij in huis gehaald. 'k Moest verdomme hoog bieden, héél hoog bieden, om onder V.T.M. zijn duiven te kunnen schieten.

TONY : Tja! Een vrouw in huis halen is altijd een dure aangelegenheid. Vanaf 't moment dat ge trouwt VLIEGT het geld de deur uit.

ROBERT : (*Lachend*) Ge moet niet getrouwd zijn om uw geld aan een vrouw kwijt te spelen, man. Samantha en ik zijn niet getrouwd. En DIE kan er weg mee.

TONY : Leven jullie dan niet als man en vrouw?

ROBERT : He! he! he! Curieusneus!... Dat zijn uw zaken niet, he!... Ik vraag aan U toch ook niet wat er in uw slaapkamer gebeurt.

TONY : Pft! Van mij moogt ge dat gerust weten. Ik heb geen vrouw meer, en ik wil ook geen vrouw meer.

ROBERT : Groot gelijk, man! Groot gelijk! Zo denk ik er ook over. En ge moogt er zeker van zijn, op 't moment dat ik ga rentenieren en geen commerciële verplichtingen meer heb, vliegen bij mij die bullen ook buiten.

WILLY : *(Op met cocktail.)* Uw cocktail, mijnheer.

ROBERT : Dank U wel, Willy. *(Neemt cocktail.)* A propos, Willy. Heeft die euh... interim-sekretaresse zich nog niet aangemeld?

WILLY : Nee, mijnheer Robert. Buiten die mijnheer daar is er nog niemand aan de deur geweest. *(af)*

ROBERT : Dat kind moest om tien uur hier zijn, en het is inmiddels al vijf minuten na tien. *(Tot Tony)* Vrouwen hé man! Vrouwen!... *(Grijnzend)* 't Is een NOODZAKELIJK kwaad!... *(Met cocktail af via bureaudeur.)*

TONY : Zeg dat wel, mijnheer! Zeg dat wel! *(Begint te werken.)* Ik heb er mijn "pere" ook genoeg mee gezien. *(Werkt.)*

(Er wordt gebeld.)

WILLY : *(Op. Klopt op bureaudeur.)*

ROBERT : *(Van achter bureaudeur)* Ja.

WILLY : De ... interim-sekretaresse is er, mijnheer Robert.

ROBERT : *(Van achter bureaudeur)* Laat ze maar binnenkomen Willy.

(Willy af via hall. Tony komt uit kast, giet een bekertje water in.)

WILLY : *(Houdt de deur open.)* U mag direkt bij mijnheer Robert binnengaan, juffrouw. Hij is verwittigd van uw komst. *(af)*

MIREILLE : *(Heupwiegend op.)* Dank u.

TONY : Mireille!

MIREILLE : Tony! Wat doet gij hier?

TONY : Een barkast timmeren. En gij?

MIREILLE : Ik kom hier werken.

TONY : Werken? Welk werk?

MIREILLE : *(Gaat verleidelijk en heupwiegend op Tony toe.)* Het enige werk dat ik ken, mijn schatje, *(Slaat armen*

rond Tony.) en dat ik HEEL goed kan. Wanneer mag ik met u eens komen SAMENwerken? Ge ziet toch dat ik beter ben dan ons Liesbeth.

TONY : (*Duwt Mireille van zich af.*) Luister Mireille. Met Liesbeth ben ik tien jaar getrouwd geweest. En alhoewel dat het er in die tien jaar gebatterd heeft dat 't kletterde, wil ik fair blijven tegenover Liesbeth. Uw zuster was geen gemakkelijke, dat geef ik toe. En dat ze er met die kwibus van een politiecommissaris vandoor getrokken is, is haar zaak. Maar of ze in uw vak voor u moet onderdoen, dààr heb ik mijn twijfels over.

MIREILLE : Het verschil tussen gebakken en gekookte patatten zult ge nooit kennen als ge niet van de twee geproefd hebt, he Tonieke!... Maar voor mij niet gelaten. Ik denk dat ik binnenkort toch VAST werk heb.

TONY : Vast werk? Gaat ge in een hoerenkot beginnen?

MIREILLE : Ik sta op 't punt er ene aan de haak te slaan. Ene met VEEL geld!...

TONY : Ene met veel geld? Toch deze mijnheer Robert niet zeker!

MIREILLE : Pft! Daar kan ik een halsbandje aandoen, en mee gaan wandelen naar waar ik wil.

TONY : Maar Mireille! Gij droomt hardop! Hebt ge al eens gezien wat die mijnheer Robert in huis rondlopen heeft!... Een miss België!... Eén met alles er op en er aan.... Met alle respect voor uw uitgebalanceerde carrosserie, maar daar kunt gij niet tegen concurreren.

MIREILLE : Sedert verleden week sta ik er nochtans goed op. (*Laat haar hand zien.*) Hoe vindt ge mijn verlovingsring?

TONY : Van hem?

MIREILLE : (*Knikt triomfantelijk "ja".*) Verleden week gekregen.

TONY : En die Samantha? Weet die dat?

MIREILLE : Maar schatje toch! Wat moet gij nog veel leren over de "high society". Natuurlijk weet Samantha dat niet. Anders had ik wel iets anders aangetrokken dan dit belachelijk deux-pieceke. 't Is omdat Samantha niets mag weten dat ik hier incognito, als interim-sekretaresse binnen- en buitenga.

TONY : En veronderstelt nu eens dat gij hier uw slag thuishaalt, en met die Mijnheer Vanderstarren trouwt. Wat gebeurt er dan met die Samantha?

MIREILLE : Dan wordt die weggepromoveerd. Zo gaat dat toch in de hogere kringen... Wat is er? 't Is alsof ge het voor die Samantha spijtig vindt dat ik hier de vrouw des huizes ga worden.

TONY : In de verste verte niet! Voor mijn part mogen ze die Samantha naar Siberië wegpromoveren. Want zo'n arrogant schepsel als die ben ik in mijn heel leven nog niet tegengekomen.

MIREILLE : Is dat dan toch waar? Robert had er zo af en toe al iets van laten horen. Maar ja, de eerste vent die niet over zijn vrouw of vriendin klaagt moet IK nog tegenkomen. Maar nu gij het zegt, moet ik toch gaan geloven dat die Samantha een lastig meisje is.

TONY : Lastig?!... Zeg maar gerust ONUITSTAANBAAR. Had ik gekund, dan had ik ze daarstraks al geëxecuteerd of naar een streng nonnenklooster weggepromoveerd.

MIREILLE : Is 't zo'n erge? Ocharme mijn Roberreke!... Dat hij maar rap beslist van met mij te trouwen. Ik zal vandaag eens flink mijn best doen. *(Legt blouse wat verder open en trekt rok tot boven de knieën. Trippelt heupwiegend naar de bureaudeur. Tony kijkt Mireille even na. Schuddekoep en verdwijnt in barkast. Gluurt door spleet van barkastdeur. Mireille klopt aan op bureaudeur.)*

ROBERT : *(Van achter bureaudeur)* Ja.

MIREILLE : Ik ben het Robert, uw part-time sekretaresse.

ROBERT : *(Opent deur.)* Kom binnen juffrouw. *(Kijkt links en rechts of er niemand in de living is. Dan neemt hij*

Mireille vast en kust haar.) Oh! Mireille! Darling!..
En hebt ge voor vandaag een nieuw spelletje bedacht?
Een verrassing?

MIREILLE : Ja Roberke. Een spiksplinternieuw spelletje.

ROBERT : Een spiksplinternieuw!... Oh!... Welk? Welk?

MIREILLE : Wat zoudt ge denken van Tarzan en Jane?

ROBERT : Tarzan en Jane!... Oh!... oh! Mireille! Me Tarzan,
you Jane!...

Oh!

MIREILLE : Ja, als ik iets beloof, dan doe ik het, hé
Robert. En hoe zit het met uw belofte, schatje?

ROBERT : Mijn belofte, Mireilleke?... Welke belofte?

MIREILLE : Van met mij te trouwen.

ROBERT : Oh! Die belofte! Dat gaat door, hé schatje. Als ge
het goed doet vandaag begin ik aan trouwen te denken.
Kom, kom binnen... in mijn oerwoud!... *(Terwijl
Mireille binnengaat, opgewonden)* We kunnen de gor-
dijnkoorden als lianen gebruiken, en boven op de
archiefkast maken we onze boomhut, en.... *(Sluit de
deur en slaakt een Tarzankreet.)*

TONY : *(Komt proestend van achter de barkastdeur te voor-
schijn.)* Niet te geloven! Niet te geloven! Wat een
zotspel!... Ha!ha!ha!... Wat zei die schoon madame
daarjuist ook weer? *(Imiteert Samantha)* "Hier in dit
huis wordt geen zottigheid uitgehaald!" Tarzan en
Jane! *(Buldert van 't lachen.)* Ik zie die twee al door
die bureau slingeren.... Ha!ha! ha! Mijn ex-
schoonzuster en die rijke stinkerd! Aan de gordijn-
koorden!.... Ha!ha!ha!... En op de kast klimmen in
hun boomhut!...Ha!ha!ha!... Dat zou iets zijn voor
Banana Split... Ha!ha!ha!... en voor Videodinges!...
Ha!ha!ha!... *(krijgt slappe lach)*... O! Ik zou
een vlieg willen zijn en dat willen zien!... Of ik
zou misschien beter een aap zijn!... Cheeta!...
Ha,ha,ha!... *(Doet gebaren van aap na.)* Als aap zou ik
niet misstaan in die zotte boel!... Dan ging ik met